

så Stortingets næringskomite nr. 2 — med Aarrestad i spissen — i 1917 behandlet dette sp., måtte Aarrestad gå med på å forhøje denne sats til 2½ volumprosent. Under tvil. Men i tanken på at det alkoholsvake ølet etterhvert skulde fortrenge eller overflødiggjøre det sterkere øl, gikk han med på dette kompromis, som han fant mindre farlig nu da man hadde fått ny hotell- og beverterlov, og de livsvarige rettigheter var fjernet. Derved fikk politi og kommunestyre hånd- og halsrett over alle som vilde drive denne næring.

Avholdsfolkets program til stortingsvalget inneholdt bestemmelse om at øl inntil 2¼ % alk.gehalt skulde frigris.

Så kom Landsøls spørsmålet op på D. N. T.s landsmøte på Horten 1917, hvor Aarrestad refererte Landsstyrets innstilling som gikk ut på at D. N. T.s medlemmer herefter skulde stilles fritt i dette spørsmål. Der opstod da en meget skarp diskusjon derom. Flere krevde saken utsatt til året efter så legene kunde behandle spørsmålet. Tilsist la landsstyret frem følgende forslag som blev vedtatt mot 16 stemmer (som stemte for utsettelse):

«Landsmøtet overlater til de enkelte lag å avgjøre hvorvidt medlemmene skal kunne nyte alkoholsvakt øl eller ei».

Efter den tid har da antagelig de fleste lag gjort vedtak om dette spørsmål. Nogen lar har tillatt sine medlemmer å nyte alkoholsvakt øl, andre ikke. Og dermed er det blitt stilt, inntil spørsmålet reistes på siste landsmøte fordi der på et sted var opstått en divergens mellom en kafè-vert og stedets avholdsfolk.

Hvilke argumenter er så ført?

Bruken av landsølet bryter med de klare linjer i avholdsspørsmålet; dette øl inneholder også alkohol, rusdrikk, og det er den vi arbeider imot, så kan vi ikke drikke dette øl. Forhenværende drikkfeldige kan selv ved denne svake ølsort vekke op sin gamle drikke-trang og falle. Og da stod ikke vi uten moralsk skyld derfor. Begynner man med landsøl, er veien ikke lang til det sterkere.

Handelen med dette alkoholsvake øl kan føre til at også andre sterkere ølsorter vinner innpass, og ulovlig handel kan lett finne et skjumbrett i denne svakøl-handel. D. N. T.s medlemmer vilde overfor godtemplars stå som en annen klasses avholdsfolk, som ikke opprettholder de gamle avholdsprinsipper, osv.

På den annen side svarer man: Statsmaktene har bestemt at det alkoholsvake ølet ikke skal tilhøre den drikk som kalles rusdrikk, derfor skal det ikke bekjempes, men kunne skjenkes fritt. Og egentlig berusende kan man ikke kalle det, derfor går det ikke inn under de drikke som vi har til opgave å bekjempe.

D. N. T.s lov sier: «D. N. T. har satt sig til formål i kristendommens og fedrelandets interesse å avskaffe bruken av alle slags berusende eller spirituøse drikke som drikk».

Selv surmelk og vørterkake inneholder en viss prosentdel alkohol. Men man regner det ikke for rusdrikk, da man aldri kan tenke sig disse konsumert i den utstrekning, at de kan fremkalle beruselse. Det alkoholsvake øl er i samme kasus. Noget misbruk kan her ikke bli tale om.

Det er D. N. T.s gamle standpunkt dette, da landsølet her trer istødet for det tidligere pottølet.

Man sier heller ikke at D. N. T.s medlemmer skal drikke landsøl, men at man har adgang dertil, såfremt ens lag fattet flertalls-beslutning derfor.

*

Stillingen er nu den at D. N. G. T. O. stiller sine medlemmer fritt i dette spørsmål. Likeså D. F. G. T. O.

D. N. T. stiller ikke den enkelte fritt, men lagene. De andre landsorganisasjoner forbyr landsølet.

Forøvrig kan det visstnok sies at ingen avholdsfolk setter til livs synderlige mengder av alkoholsvakt øl. Det kan skje som tørstedrikk av og til, og til maten ved enkelte anledninger. Der foreligger såvidt man vet intet som tyder på misbruk eller uheldige følger efter den bestemmelse som nu råder i D. N. T. på dette punkt.

Skulde spørsmålet foranledige en sådan debatt som for 12 år siden, kunde det lett virke svekkende for vårt selskap på flere måter. Av den grunn mener mange at spørsmålet nu ikke er aktuelt, at det ikke burde være tatt op, men når nu så er skjedd, at det bør avvises.

I Glemmen avholdslag holdtes kretsmøte av D. N. T. søndag 21de april med deltagere fra Fredrikstad, Selbak, Lisleby og Glemmen avholdslag. Ant. Johansen åpnet møtet.

Buer uttalte håpet om et godt utbytte av møtet, leste op dagsorden og referater fra tidligere avholdte styremøter som godkjentes.

Ant. Johansen innledet emnet: Avholdssaken og rusdrikken. Som dirigent valgtes G. Johansen. Under ordet fritt fremkom flere verdifulle og overbevisende uttalelser om at avholdsarbeidet er et for folk og land stort kulturelt arbeide, som må bygges på opplysning i hjem, skoler og på arbeidsplassen. Det bør være en fellessak for alle. Man må ha tro på saken, og denne tro må innpødes i bevisstheten. Før i tiden sa man, at ingen fester eller fornøielser kunde avholdes uten at rusdrikk skulde øller måtte være med. Nu er der mange som mener, at dette kan og bør undgås, selv om de ikke er organiserte avholdsfolk. Så langt er man kommet, og det viser tro på saken, og vi må holde ut. I alle kampe er der seire og nederlag; men i bevisstheten om at alt godt blir belønnet, arbeider vi trostig med Gud i pakt.

Buer uttalte håpet om et godt utbytte av møtet, leste og fremkom med en sammenligning mellom avholdsarbeidet i Sverige og Norge. Det har stor betydning å få ungdommen, fremtidens håp i alt, og de eldre må søke samarbeide med i avholdsspørsmålet. Der må virkes for studiesirkler, som i Sverige har et ganske betydelig statsbidrag. Disse sirkler virker opdragende, oplysende, tjener til åndelig trening, og er gagnlig for alle aldre. Innlederen fikk støtte fra flere i ordskiftet.

Der blev fremsatt den tanke, at landsmøtene kunde holdes annethvert år, og de dermed sparte utgifter, brukt til hjelp og startning av studiesirkler.

Slike kretsmøter bør holdes ofte for å knytte bedre sammen, og gi hverandre impulser, være mere på vakt mot motstandernes virksomhet. I det hele å kunne utføre mere patroljetjeneste.

Formannen avsluttet møtet, takket for samværet, og håpet å få et lignende møte med det første.

Med hilsen fra Glemmen avholdslag,

A. J. Lisleby.

Smuglerkongen Bremers forsvarer, o.s.sakf. Hyssing, Larvik, er beskyldt for å ha hiubøet Bremer med å smugle brever ut fra fengslet, så Bremer derfra kunde dirigere sin spritflåte.

Hr. Hyssing er endlediget som forsvarer. —

Familien Endresen, Eidanger, er dømt for sprit-smugling. Mannen fikk 6 mdr.s fengsel, konen 2500 kr. i mulkt (subs. 90 dagers fengsel) og deres 19-årige sønn 45 dagers fengsel. De har omsatt 6.600 liter smuglersprit.

Karsten Korstvedt skylder 195,000 kroner i toll for sprit som han har smuglet inn. —